

Ήρθε μικρή, φουριόζα και απρόσκλητη με όλη την αφέλεια της νηπιακής της ηλικίας. Σχεδόν επέβαλε την παρουσία της, χοροπηδώ ντας, δαγκώ νοντας, γαβγίζοντας, έξω από κάθε κανόνα. Ως εκ τούτου, αποφασίστηκε η φιλοξενία της. Προσωρινώ ς.

Καθώς όμως είχαν παρέλθει μήνες είκοσι από την απώλεια του προηγούμενου, πήρε τη σειρά της, ως το επόμενο οικόσιτο της φαμίλιας. Γένους θηλυκού, ...γνήσιο ημίαιμο, τρίχωμα μακρύ, σε απόχρωση κουρκουμπινί, συντμήθηκε η λέξη, και Μπίνι εβαπτίσθη. Οφθαλμοί μελιοί, μα ακόμα πιο γλυκείς, έκφραση βαθιά.

Θορυβώδης, εκλιπαρούσε ή εκβίαζε για προσοχή, χάδια, επικοινωνία. Ευφυές ζωντανό, περπάτημα κάπως πομπώδες, ειδικά όταν ήταν ευδιάθετη, γενικώς όμως διακριτική. Φιλόφρων, αλλά με μια αυστηρή υπευθυνότητα για τα όρια της αυλής. Είχε μετατρέψει δυο πανταλόνια άτυχων επισκεπτών σε κουρέλια. Για το ένα αποζημιώθηκε ο ιδιοκτήτης, για το άλλο όχι. Περιέργως και ευτυχώς, οι οδόντες της δεν άγγιξαν το περιεχόμενο.

Σκληροτράχηλη στο κρύο, στις βροχές, στα χιόνια, στα νυχτέρια, είχε μια φοβία με τις βροντές, και όταν ο ουρανός γέμιζε με αστραπές και η ακοή της από μπουμπουνητά, αναζητούσε τη θαλπωρή του σπιτιού.

Μετά από 18 μήνες απέκτησε και σύντροφο. Προσωρινώς, αφίχθη και αυτός. Εκοίταξε ως ικέτης τους νεότερους οικοδεσπότες και έκανε την τύχη του, μόνιμη. Έζησαν μαζί μια δεκαετία. Κάπως κυριαρχική πάνω του, σαφώς πιο ζωτική, πιο παιχνιδιάρικη. Αυτός βαρύς, μοβόρος με τα γατιά. Αυτή η χαρά του ζευγαριού. Μα επέρασαν όμορφα, ταιριαστά, όσο αυτό, τέλος πάντων συμβαίνει με τα ζευγάρια, δίποδα, τετράποδα, πολύποδα, ωκύποδα

στην πλάση που ζούμε.

Και τώρα αυτός είναι μόνος, ακόμα πιο βαρύς, ασήκωτος σχεδόν και δεν είναι μόνον τα έξτρα κιλά της ηλικίας του, αλλά η μοναξιά του. Λέμφωμα είπε η κτηνίατρος, αφού την εσαχούλεψε, σχολαστικά. Για να βεβαιωθεί, έκανε και τις αιματολογικές και ακολούθως περιέγραψε προσεκτικά μα με ακρίβεια το (μη) μέλλον της.

Τα χρονικά περιθώρια ήταν μικρά. Αναστήθηκε για τρεις εβδομάδες με κορτιζόνες, ελπίδα δεν υπήρχε βέβαια καμία, η φαμίλια το συνειδητοποίησε και όταν ήρθε η ώρα που το ζωντανό, υπέφερε περισσότερο από όσο μπορούσε να αντέξει και ο πλέον αιθεροβάμων, δυο ενέσιμα την πέρασαν ανώδυνα από τον μάταιο τούτο κόσμο μας, κάπου αλλού, κανείς δεν ξέρει που.

Παρόντα στην ευθανασία, άπαντα τα μέλη της φαμίλιας, τουλάχιστον όσα ευρίσκοντο εντός της Ελληνικής επικράτειας, παρόντες και άλλοι δυο νέοι που την αγάπησαν. Έρευσε το σχετικό δάκρυ από τους μη δυνάμενους να κρύψουν τις ευαισθησίες τους, την ώρα που θόλωσε το μέλι στα μάτια της, τη στιγμή που έσβησε ο παλμός της.

Δώδεκα χρόνια δυο μήνες. Τόσο κράτησε η συμβίωσή μας, και την ώρα που σκεπάζαμε το λάκκο της, με το φεγγάρι να έχει υψωθεί ήδη καντάρια δυο, αλλά στη δύση η ανταύγεια να είναι ακόμα άλικη, θαρρώ πως όλοι κάμαμε μια αυτοκριτική. Για τις έξτρα βόλτες που δεν την πήγαμε, για τα έξτρα χάδια που δεν της δώσαμε. Είναι και αυτός, ένας τρόπος να γίνεις καλύτερο πλάσμα.

Προσωρινώς βέβαια, διότι όλα και όλοι προσωρινοί ήμαστε. Κι' όσο πιο συχνά το συνειδητοποιούμε αυτό, τόσο λιγότερο επικίνδυνοι γινόμαστε.

Ιδού και άλλη μια, διαφορετική, κυνωιστορία [Για τον Ringo που, τελικά, ήταν και λίγο star](#)